Onsdag den 7. juli 2021

P9_TA(2021)0346

Samarbejdet mellem EU og NATO inden for rammerne af de transatlantiske forbindelser

Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2021 om samarbejde mellem EU og NATO inden for rammerne af de transatlantiske forbindelser (2020/2257(INI))

(2022/C 99/12)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),

— der henviser til den nordatlantiske traktat,

— der henviser til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), særligt artikel 21 og 42,

— der henviser til sin beslutning af 13. juni 2018 om forbindelserne mellem EU og NATO ([1]),

— der henviser til sin beslutning af 11. december 2018 om militær mobilitet ([2]),

— der henviser til sin beslutning af 14. februar 2019 om INF-traktatens fremtid og konsekvenserne for EU ([3]),

— der henviser til erklæring af 2. august 2019 fra generalsekretæren for Den Nordatlantiske Traktats Organisation (NATO) om traktaten om mellemdistancekernevåben,

— der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 26. november 2019 om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter for så vidt angår forsvarsindsats inden for EU's rammer ([4]),

— der henviser til sin beslutning af 15. januar 2020 om gennemførelsen af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik — årlig betænkning ([5]),

— der henviser til sin beslutning af 15. januar 2020 om gennemførelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — årlig betænkning ([6]),

— der henviser til sin beslutning af 25. marts 2021 om gennemførelsen af direktiv 2009/81/EF om offentlige indkøb på forsvars- og sikkerhedsområdet og af direktiv 2009/43/EF om overførsel af forsvarsrelaterede produkter ([7]),

— der henviser til Rådets konklusioner af 14. november 2016 om EU's globale strategi for Unionens udenrigs- og sikkerhedspolitik med titlen »Fælles vision fælles handling: et stærkere Europa«,

— der henviser til Rådets afgørelse (EU) 2017/971 af 8. juni 2017 om fastlæggelse af ordningerne for planlægning og gennemførelse af EU's FSFP-militærmissioner uden udøvende beføjelser og om ændring af afgørelse 2010/96/FUSP om Den Europæiske Unions militærmission for at bidrage til uddannelsen af somaliske sikkerhedsstyrker, 2013/34/FUSP om Den Europæiske Unions militærmission for at bidrage til uddannelsen af Malis væbnede styrker (EUTM Mali) og (FUSP) 2016/601 om Den Europæiske Unions militære FSFP-uddannelsesmission i Den Centralafrikanske Republik (EUTM RCA) ([8]) og om oprettelsen af EU's Militære Planlægnings- og Gennemførelseskapabilitet (MPCC),

— der henviser til den forsvarspakke, som Kommissionen fremlagde den 7. juni 2017 i sit »Oplæg om fremtiden for det europæiske forsvar« (COM(2017)0315),

---

([1]) EUT C 28 af 27.1.2020, s. 49.
([2]) EUT C 388 af 13.11.2020, s. 22.
([3]) EUT C 449 af 23.12.2020, s. 149.
([4]) EUT C 232 af 16.6.2021, s. 71.
([5]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0009.
([6]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0008.
([7]) Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0102.
([8]) EUT L 146 af 9.6.2017, s. 133.

Onsdag den 7. juli 2021

— der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 13. og 14. december 2018 om sikkerhed og forsvar,

— der henviser til Rådets konklusioner af 17. juni 2020 om sikkerhed og forsvar,

— der henviser til Rådets afgørelse (FUSP) 2020/1639 af 5. november 2020 om fastsættelse af de generelle betingelser, hvorpå tredjelande undtagelsesvis kan indbydes til at deltage i individuelle PESCO-projekter ([9]),

— der henviser til Rådets konklusioner af 16. november 2020 med titlen »En genopretning, der fremmer omstillingen til en mere dynamisk, modstandsdygtig og konkurrencedygtig europæisk industri«,

— der henviser til Rådets konklusioner af 20. november 2020 om den strategiske gennemgang af PESCO 2020,

— der henviser til Rådets afgørelse af 6. maj 2021 om at godkende USA's, Canadas og Norges deltagelse i PESCO-projektet om militær mobilitet,

— der henviser til Rådets konklusioner af 16. april 2021 om en EU-strategi for samarbejdet i Indo-Stillehavs-regionen,

— der henviser til USA's beslutning om igen at tiltræde Parisaftalen,

— der henviser til fælleserklæringen fra topmødet mellem EU og USA den 15. juni 2021,

— der henviser til fælleserklæringen fra topmødet mellem EU og Canada den 15. juni 2021,

— der henviser til køreplanen for klimaændringer og forsvar, der blev foreslået af EU-Udenrigstjenesten den 6. november 2020,

— der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 2. december 2020 med titlen »En ny dagsorden for EU og USA om globale forandringer« (JOIN (2020)0022),

— der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 10. og 11. december 2020 om forholdet mellem EU og USA,

— der henviser til Rådets konklusioner af 22. marts 2021 om oprettelse af en europæisk fredsfacilitet,

— der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 16. december 2020 med titlen »EU's strategi for cybersikkerhed for det digitale årti« (JOIN(2020) 0018),

— der henviser til den fælles meddelelse af 7. juni 2017 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om en strategisk tilgang til resiliens i forbindelse med EU's indsats udadtil (JOIN(2017)0021),

— der henviser til Rådets konklusioner af 26. februar 2021 om sikkerhed og forsvar,

— der henviser til overenskomsten af 10. december 2020 mellem Europa-Parlamentets og Rådets forhandlere om Den Europæiske Forsvarsfond,

— der henviser til den politiske overenskomst af 18. december 2020 mellem Europa-Parlamentet og Rådet om instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde (NDICI) i den næste periode af den flerårige finansielle ramme (FFR) (2021-2027),

— der henviser til informationssikkerhedsaftalen af 14. marts 2003 mellem EU og NATO,

([9]) EUT L 371 af 6.11.2020, s. 3.

— der henviser til den fælles erklæring om samarbejdet mellem EU og NATO, som blev undertegnet i Warszawa den 8. juli 2016 af formanden for Det Europæiske Råd, formanden for Europa-Kommissionen og NATOs generalsekretær.

— der henviser til det fælles sæt af 74 forslag til gennemførelse af den fælles erklæring fra Warszawa, som blev godkendt af EU-Rådet og NATO-Rådet den 6. december 2016 og den 5. december 2017,

— der henviser til den fælles erklæring om EU-NATO-samarbejdet, som blev undertegnet i Bruxelles af formanden for Det Europæiske Råd, formanden for Europa-Kommissionen og NATO's generalsekretær den 10. juli 2018, og til erklæringen fra topmødet i Bruxelles fra stats- og regeringscheferne, der deltog i Det Nordatlantiske Råds møde i Bruxelles den 11.-12. juli 2018,

— der henviser til de fem statusrapporter fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) og NATO's generalsekretær om gennemførelsen af det fælles sæt af forslag, der blev forelagt i fællesskab i juni og december 2017 og i juni 2018, 2019 og 2020,

— der henviser til FN's verdensmål for bæredygtig udvikling (SDG), navnlig mål 16 om at støtte retfærdige, fredelige og inkluderende samfund med henblik på bæredygtig udvikling,

— der henviser til den nukleare nedrustningsforpligtelse, der er fastsat for deltagende kernevåbenstater i artikel VI i traktaten om ikke-spredning af kernevåben (NPT),

— der henviser til erklæringen af 5. september 2014 fra topmødet i Wales fra stats- og regeringscheferne, der deltog i Det Nordatlantiske Råds møde i Wales,

— der henviser til kommunikéet fra topmødet mellem stats- og regeringscheferne i Det Nordatlantiske Råd i Bruxelles den 14. juni 2021,

— der henviser til G7-ledernes kommuniké af 13. juni 2021 om »Vores fælles dagsorden for globale tiltag til en bedre genopbygning«,

— der henviser til topmødet mellem USA og Rusland i Genève den 16. juni 2021,

— der henviser til FN's nedrustningsdagsorden med titlen »Sikring af vores fælles fremtid«,

— der henviser til rapport af 25. november 2020 med titlen »NATO 2030: United for a New Era« fra refleksionsgruppen udpeget af NATO's generalsekretær, som blev ledet i fællesskab af Thomas de Mazière og Wess Mitchell;

— der henviser til rapporten af 4. februar 2021 fra NATO 2030-gruppen af unge ledere med titlen »NATO 2030: Embrace the change, guard the values«,

— der henviser til NATO's generalsekretærs besøg hos kommissærkollegiet den 15. december 2020,

— der henviser til NF/HR's deltagelse i mødet mellem NATO's forsvarsministre den 17.-18. februar 2021 og i mødet mellem NATO's udenrigsministre den 23.-24. marts 2021,

— der henviser til kommissionsformand Jean-Claude Junckers tale af 14. september 2016 om Unionens tilstand,

— der henviser til erklæringerne af 19. februar 2021 fra NATO's og EU's politiske ledere på den ekstraordinære »Beyond Westlessness«-sikkerhedskonference i München,

— der henviser til drøftelserne på mødet i den interparlamentariske konference om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) den 3. marts 2021,

— der henviser til Den Europæiske Revisionsrets analytiske gennemgang nr. 09/2019 fra 12. september 2019 om det europæiske forsvar,

Onsdag den 7. juli 2021

— der henviser til drøftelserne med NATO's generalsekretær på det fælles møde mellem Udenrigsudvalget, Underudvalget om Sikkerhed og Forsvar og Delegationen for Forbindelserne med NATO's Parlamentariske Forsamling, som fandt sted den 15. marts 2021,

— der henviser til forretningsordenens artikel 54,

— der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A9-0192/2021),

A. der henviser til, at europæisk og transatlantisk solidaritet og sammenhold danner grundlag for det transatlantiske partnerskabs tidligere, nuværende og fremtidige sikkerhed; der henviser til, at NATO og EU er af forskellig karakter, men bevæger sig i den samme ustabile geopolitiske kontekst;

B. er henviser til, at både EU og NATO har indledt overvejelser med henblik på i fornødent omfang at tilpasse sig de hidtil usete globale ændringer på sikkerhedsområdet; der henviser til, at EU's ledere i juni 2020 blev enige om at iværksætte en proces med henblik på udarbejdelsen af et »strategisk kompas«; der henviser til, at NATO-lederne på deres seneste topmøde den 14. juni 2021 besluttede at påbegynde arbejdet med det næste strategiske koncept med henblik på godkendelse på deres næste topmøde i 2022;

C. der henviser til, at EU's første udtømmende, 360-graders fortrolige analyse af hele det spektrum af trusler og udfordringer, som EU står over for eller kan komme til at stå over for i den nærmeste fremtid, i november 2020 blev udarbejdet i fællesskab af EU-medlemsstaternes efterretningstjenester; der henviser til, at NF/HR i november 2021 efter planen skal forelægge et udkast til det strategiske kompas, som medlemsstaterne derefter vil drøfte og forventes at vedtage i marts 2022; der henviser til, at det strategiske kompas har til formål at lette fremkomsten af en »fælles europæisk sikkerheds- og forsvarskultur«;

D. der henviser til, at EU udtrykkeligt anerkender den rolle, NATO spiller for dets medlemmer i forsvaret af Europa og dets borgere (artikel 42, stk. 7, i TEU); der henviser til, at NATO har det primære ansvar i det kollektive forsvar (artikel 5 i Washingtontraktaten); der henviser til, at NATO fortsat er en afgørende garant på kapacitetsområdet, idet det sikrer de allierede styrkers tekniske og menneskelige interoperabilitet og sammenhængen i deres materielpolitikker; der henviser til, at forpligtelsen til kollektivt selvforsvar, som er nedfældet i artikel 5 i den nordatlantiske traktat og artikel 42, stk. 7, i TEU, er garanten for solidaritet mellem allierede og mellem medlemsstater;

E. der henviser til, at de fælles værdier, den fælles historie og de særlige forbindelser, der deles af EU, de europæiske NATO-medlemmer, USA og Canada, udgør hjørnestenen i den transatlantiske alliance; der henviser til, at EU og NATO deler fælles sikkerhedsudfordringer, fælles forsvarsinteresser og det samme, stadig mere udfordrende, sikkerhedsmiljø;

F. der henviser til, at der efter den fælles erklæring fra 2016 blev iværksat en samarbejdsproces mellem EU og NATO, som var centreret omkring 74 fælles forslag til tiltag på områderne imødegåelse af hybride trusler, operationelt samarbejde, herunder til søs og i forbindelse med migration, cybersikkerhed og forsvar, forsvarskapaciteter, forsvarsindustri og -forskning, øvelser og støtte til de østlige og sydlige partneres kapacitetsopbygning;

G. der henviser til, at Europas sikkerhed og forsvar afhænger af europæernes politiske vilje og civile og militære evne til at påtage sig deres ansvar i et strategisk miljø, der er blevet betydeligt forværret i de seneste år; der henviser til, at NATO ikke blot bør ses som en fortsættelse af et projekt fra fortiden, men som en vision for fremtiden for verdens sikkerhed og stabilitet, som skal fortsætte med at tilpasse sin politiske strategi til nye udfordringer, opretholde politisk solidaritet og samhørighed og forblive en troværdig og teknisk innovativ organisation;

H. der henviser til, at det eneste retlige grundlag for forbindelserne mellem EU og NATO fortsat er aftalerammen fra 2003, som er begrænset til deling af NATO's kollektive planlægningsstrukturer, aktiver og kapaciteter med EU, når det drejer sig om planlægning og gennemførelse af militære operationer i regi af EU's FSFP i overensstemmelse med »Berlin plus«-ordningerne;

I. der henviser til, at NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, den 10. november 2020 erklærede, at vi er nødt til at arbejde for nuklear våbenkontrol og nedrustning som prioriteret anliggende, og at NATO's allierede den 15. december 2020 bekræftede deres tilsagn om at opretholde og styrke indsatsen for våbenkontrol, nedrustning og ikkespredning;

J. der henviser til, at EU og dets medlemsstater, navnlig siden offentliggørelsen af EU's globale strategi fra 2016, har ført politikker, der skal sætte dem i stand til at blive mere aktive og indflydelsesrige global aktører for fred og sikkerhed og derfor har intensiveret deres samarbejde på sikkerheds- og forsvarsområdet; der henviser til, at de indtil nu opnåede resultater omfatter oprettelsen af Den Europæiske Forsvarsfond (EDF) og dens forgængerprogrammer, iværksættelsen af det permanente strukturerede samarbejde (PESCO) og den samordnede årlige gennemgang vedrørende forsvar (CARD) samt aftalen om den europæiske fredsfacilitet (EPF);

K. der henviser til, at CARD giver EU et instrument til yderligere at harmonisere medlemsstaternes indsats inden for udvikling af forsvarskapacitet og til at identificere yderligere samarbejdsområder;

L. der henviser til, at der inden for rammerne af FSFP i øjeblikket er udsendt 5 000 personer, dels soldater, dels civile, fra EU til 6 militære og 11 civile missioner og operationer på tre kontinenter; der henviser til, at disse missioner med succes har ydet støtte, kapacitetsopbygning og uddannelse med henblik på at sikre fred, sikkerhed og stabilitet i konflikt- og postkonfliktområder; der henviser til, at Europas kapacitet i høj grad afhænger af Unionens evne til at gribe ind på troværdig vis i eksterne operationsområder;

M. der henviser til, at interaktionen på højt plan mellem EU og NATO i de seneste måneder har antaget et hidtil uset omfang, såsom den første drøftelse mellem en NATO-generalsekretær og kommissærkollegiet i december 2020 og NATO's generalsekretærs deltagelse i Det Europæiske Råds møde i februar 2021;

N. der henviser til, at NATO gennem sin forsvarsplanlægningsproces (NDPP) hvert fjerde år fastsætter sit »ambitionsniveau« ved i kvalitativ og kvantitativ henseende at fastsætte den pulje af styrker, materiel og kapaciteter, som de allierede bør råde over for at kunne understøtte hele spektret af NATO-missioner og være i stand til at reagere på eventuelle trusler og udfordringer;

O. der henviser til, at USA længe har opfordret EU og dets medlemsstater til at investere mere i deres sikkerhed og forsvar som et vigtigt bidrag til byrdedelingen inden for alliancen;

P. der henviser til, at covid-19-pandemien har en betydelig indvirkning på internationale forbindelser og nationale budgetter og yderligere har forværret de eksisterende globale spændinger og sikkerhedsudfordringer, bl.a. i form af en uansvarlig og aggressiv deployering af styrker; der henviser til, at navnlig Kina og Rusland har forsøgt at udnytte pandemien til at fremme deres strategiske interesser; der henviser til, at EU og NATO har arbejdet tæt sammen siden pandemiens begyndelse og har behandlet spørgsmål som f.eks. distribution af medicinsk udstyr og personale, hjemtransport af statsborgere, cybertrusler og hybride trusler samt bekæmpelse af desinformation og fjendtlig propaganda;

Q. der henviser til, at Kommissionen i forbindelse med forelæggelsen af forsvarshandlingsplanen understregede, at den industrielle overkapacitet, fragmentering og ineffektivitet i den europæiske militære kapacitetsproduktion indebærer en årlig meromkostning i størrelsesordenen 25-100 mia. EUR, som betales over medlemsstaternes nationale forsvarsbudgetter;

R. der påpeger, at demokratierne er nødt til at reagere hensigtsmæssigt på nutidens udfordringer; der påpeger, at en række NATO- og EU-medlemmer har interne demokratiske udfordringer; der påpeger, at de autoritære regimer i verden som Rusland og Kina synes at have konsolideret deres indflydelse og forfølger en aggressiv dagsorden;

S. der henviser til, at NATO's forstærkede fremskudte tilstedeværelse (Enhanced Forward Presence, EFP) i alliancens østlige flanke med fire multinationale kampgrupper i Estland, Letland, Litauen og Polen ledes af henholdsvis USA, Det Forenede Kongerige, Canada og Tyskland;

T. der henviser til, at NATO med succes har afprøvet sit Rapid Air Mobility-initiativ, der skal gøre det muligt at få medicinsk udstyr hurtigt frem under covid-19-pandemien;

70 års transatlantisk bånd via NATO

1. er overbevist om, at Den Europæiske Union og NATO har sammenfaldende sikkerheds- og forsvarsinteresser; påskønner det intensiverede samarbejde mellem EU og NATO, der har pågået siden undertegnelsen af den fælles Warszawaerklæring fra 2016, og som blev styrket ved den fælles Bruxelleserklæring fra 2018, og understreger, at et styrket strategisk partnerskab mellem EU og NATO er afgørende for at tackle de sikkerhedsmæssige udfordringer, som Europa og

landene i dets naboskab står over for; udtrykker sin påskønnelse af alliancens resultater og understreger dens fortsatte relevans; understreger, at NATO er nødt til at intensivere sine bestræbelser på at tilpasse sig truslernes ændrede karakter og øgede niveau for at forblive en troværdig og bæredygtig global aktør for kollektiv sikkerhed og fred i verden; minder om, at NATO for EU-medlemsstater, der også er NATO-allierede, er hjørnestenen i det kollektive forsvar; opfordrer EU til fortsat at uddybe de transatlantiske bånd og dets vigtige partnerskab med NATO;

2. bekræfter atter sit tidligere engagement i EU's ambitioner på sikkerheds- og forsvarsområdet og gentager EU's ambition om at være en global aktør for så vidt angår fred og sikkerhed; understreger, at NATO fortsat er fundamentet for sine medlemmers og det transatlantiske fællesskabs sikkerhed og kollektive forsvar som helhed og et uundværligt forum for konsultationer og sikkerhedsrelaterede beslutninger mellem allierede; bekræfter sin støtte til det transatlantisk samarbejde, partnerskab og venskab, som har bidraget til Europas succes i de seneste 70 år og dannet grundlag for dets stabilitet og sikkerhed siden afslutningen af anden verdenskrig;

3. understreger, at partnerskabet mellem EU og NATO og det transatlantiske samarbejde som helhed bygger på partnernes fælles historie og støtte til kerneværdierne demokrati, frihed, respekt for menneskerettighederne, retsstatsprincippet, fremme af fred og internationalt samarbejde samt en regelbaseret international orden; understreger, at NATO ikke blot er en militær alliance, men et symbol på fælles demokratiske værdier;

4. understreger, at NATO også er en værdsat partner for de EU-medlemsstater, der ikke er medlemmer af alliancen; påpeger, at NATO også samarbejder med nogle af de EU-medlemsstater, der ikke er NATO-medlemmer, bl.a. gennem dets program for partnerskab for fred (PFP) og partnerskabsinitiativet om interoperabilitet (PII); minder om, at samarbejdet mellem EU og NATO ikke må berøre sikkerheds- og forsvarspolitikken i de EU-medlemsstater, der ikke er medlemmer af NATO; minder om, at NATO-samarbejdet med de EU-medlemsstater, der ikke er medlem af NATO, er en integrerende del af samarbejdet mellem EU og NATO; påskønner inddragelsen af EU-medlemsstater, der ikke er medlemmer af NATO, i alliancens initiativer, samtidig med at neutralitetspolitikkerne, de respektive forfatningsmæssige rammer, inddragelsen af tredjelande og EU's ambitioner respekteres; understreger, at de to organisationer har klart forskellige karakteristika, og at de hver især bør samarbejde med fuld respekt for den anden organisations autonomi og beslutningsprocedurer på grundlag af principperne om gensidighed og inklusivitet, og uden at det berører den specifikke karakter af nogen af medlemsstaternes sikkerheds- og forsvarspolitik; minder om de to organisationers forskellige karakter og roller, idet EU er en civil organisation med en militær kapacitet til »out of area«-operationer i henhold til artikel 43, stk. 1, i TEU (Petersbergopgaver), mens NATO er en militær og politisk alliance med ansvar for at organisere medlemmernes kollektive territoriale forsvar;

5. fremhæver, at det transatlantiske fællesskab står over for en bred vifte af nye trusler, systemisk konkurrence og hidtil usete fælles udfordringer for vores demokratiske samfund, retsstatsprincippet og respekten for de grundlæggende frihedsrettigheder, som direkte eller indirekte berører sikkerheden for medlemsstaterne og deres borgere, lige fra konventionelle trusler, ineffektiv våbenkontrol og spredning af masseødelæggelsesvåben, manglende risikoreduktion for atomvåben, ustabilitet i de sydlige og østlige nabolande, klimaændringer, pandemier og terrorisme til hybride trusler, cyberangreb, ondsindet brug af nye og disruptive teknologier, usikker migration og forskydning af den globale magtbalance; understreger, at et stærkere samarbejde mellem EU og NATO i lyset af den deraf følgende udfordring for den internationale regelbaserede orden bidrager til effektiv global styring og multilateralisme;

6. understreger, at det transatlantiske fællesskab kun kan få held til at håndtere disse udfordringer ved yderligere at uddybe samarbejdet og bringe partnerskabet op på et nyt niveau; understreger, at både EU og NATO har unikke evner og styrker; mener derfor, at komplementariteten mellem deres indsatser og et avanceret samarbejde er af afgørende betydning for opretholdelsen af den transatlantiske sikkerhed; understreger, at opretholdelse af politisk samhørighed og enhed samt øgede politiske konsultationer skal være prioriteter for partnerskabet mellem EU og NATO med henblik på bedre at kunne tackle fælles udfordringer;

7. er overbevist om, at det transatlantiske fællesskab ikke blot er i stand til at tilpasse sig de nye udfordringer, men også til at tackle dem; udtrykker sin taknemmelighed for det fremragende arbejde, der udføres af de mange personalemedlemmer i EU, NATO og medlemsstaterne, som arbejder hårdt for at beskytte vores borgere;

8. udtrykker sin hyldest til og respekt for alle de medlemmer af den transatlantiske alliances væbnede styrker, der er blevet dræbt eller såret i tjeneste, samt dem, der i øjeblikket gør tjeneste;

Styrkelse af såvel det transatlantiske samarbejde som samarbejdet mellem EU og NATO

9. bifalder det stærke signal om transatlantisk sammenhold og samarbejde, som NATO-topmødet sendte den 14. juni 2021, og som viste, at alliancen fortsat lever og er og i stand til at tilpasse sig nuværende og nye udfordringer; mener, at konklusionerne om samarbejdet mellem EU og NATO også bør afspejles i arbejdet med NATO's næste strategiske koncept; påskønner NATO's generalsekretærs udnævnelse af den uafhængige ekspertgruppe og roser navnlig dens anbefalinger af et stærkere samarbejde mellem EU og NATO; tilslutter sig forslagene fra Kommissionens formand og NF/HR fra december 2020 om en sikkerheds- og forsvarsdialog mellem EU og USA; påskønner Biden-administrationens klare tilsagn om samarbejde med EU's og NATO's partnere på alle områder;

10. udtrykker sin stærke påskønnelse af topmødet mellem EU og USA den 15. juni 2021 og tilkendegivelsen af urokkelig støtte til et solidt samarbejde mellem NATO og EU; påskønner, at EU og USA i fællesskab anerkendte det bidrag, som EU's sikkerheds- og forsvarsinitiativer kan yde til både europæisk og transatlantisk sikkerhed, og glæder sig over den erklærede hensigt om at indlede en specifik EU-USA-dialog om sikkerhed og forsvar; understreger både den centrale betydning af USA's sikkerhedstilstedeværelse i Europa for Europas sikkerhed og dets fulde engagement i det transatlantiske sikkerhedssamarbejde; understreger, at et stærkt partnerskab mellem EU og USA er en central forudsætning for et vellykket samarbejde mellem EU og NATO; understreger, at det transatlantiske partnerskab har gavn af en forudsigelig udenrigspolitisk beslutningstagning og et forudsigeligt multilateralt engagement; betragter det amerikanske regeringsskifte som en anledning til at bekræfte fælles værdier såsom demokrati, retsstatsprincippet, multilateralisme, fred og velstand og til at styrke det internationale samarbejde om håndtering af fælles trusler, herunder eventuelt i form af fælles sanktioner;

11. deler fuldt ud det synspunkt, der kom til udtryk i slutkommunikéet fra det nylige NATO-topmøde, om, at de igangværende strategiske processer inden for NATO og EU udgør en enestående mulighed for yderligere at intensivere vores konsultationer og samarbejde for at forstærke borgernes sikkerhed og fremme fred og stabilitet i og uden for det euro-atlantiske område; gentager derfor sin appel om, at det igangværende og fremtidige arbejde udføres sideløbende med både EU's strategiske kompas og det nyligt bebudede arbejde på NATO's næste strategiske koncept for at fastlægge klare prioriteter og identificere yderligere synergier, der kan gøre det muligt at styrke de transatlantiske bånd og fremme samarbejdet mellem EU og NATO; opfordrer alle involverede aktører til at benytte anledningen til at knytte disse processer sammen på både politisk og teknisk plan; understreger, at begge processer bør sikre sammenhæng og identificere fælles regionale og globale trusler og de næste skridt, der er nødvendige for at imødegå disse trusler; udtrykker sin vision om, at EU's strategiske kompas kan danne grundlag for et EU-bidrag til NATO's næste strategiske koncept; mener, at disse særskilte processer hver især bør fremhæve merværdien af hver enkelt organisation, i relevant omfang bidrage til at definere en bedre opgavefordeling og ved hjælp af en løbende dialog og tæt koordinering kortlægge, om EU eller NATO bør indtage en ledende rolle på et givet område på en gensidigt forstærkende måde;

12. forventer, at færdiggørelsen af det strategiske kompas vil uddybe solidariteten i EU og bidrage til fremskridt hen imod en fælles strategisk kultur blandt medlemsstaterne; glæder sig over den første fælles trusselsanalyse fra november 2020 og opfordrer til, at der tages skridt i retning af en fælles trusselsvurdering; mener, at EU's integrerede tilgang kan ajourføres for at tage hensyn til resultaterne af den trusselsanalyse, der foretages som led i processen for det strategiske kompas; mener, at sikkerhedsdimensionen i landene i EU's umiddelbare naboskab, navnlig det østlige partnerskab og det vestlige Balkan, bør tages behørigt i betragtning i forbindelse med udarbejdelsen af det strategiske kompas, eftersom det europæiske sikkerhedsmiljø og Europas modstandsdygtighed ikke kan opnås uden en langsigtet sikkerhed og modstandsdygtighed i alle EU's nabolande;

13. understreger, at artikel 5 i den nordatlantiske traktat samt artikel 42, stk. 7, i TEU og artikel 222 i TEUF er vigtige instrumenter til at sikre solidaritet med medlemmer af de respektive organisationer i krisesituationer; minder om, at artikel 5 i den nordatlantiske traktat blev påberåbt efter terrorangrebene i New York og Washington i september 2001 for at udtrykke solidaritet med USA, og at artikel 42, stk. 7, i TEU blev påberåbt efter terrorangrebene i Paris i november 2015 for at udtrykke solidaritet med Frankrig; tilskynder til, at man i forbindelse med revisionen af det strategiske koncept og

udarbejdelsen af det strategiske kompas drøfter forholdet mellem artikel 42, stk. 7, i TEU og artikel 5 i den nordatlantiske traktat, som fastlægger henholdsvis EU's og NATO's utvetydige engagement i solidaritet og sikkerhed, samtidig med at begge organisationers selvstændige beslutningstagning bør respekteres fuldt ud;

14. påskønner de positive vendinger, EU-NATO-samarbejdet blev omtalt i i slutkommunikéet fra NATO-topmødet den 14. juni 2021; mener imidlertid, at der er behov for en betydelig større indsats for at fremme samarbejdet mellem EU og NATO og opnå et ægte strategisk partnerskab; understreger, at EU er en partner for NATO, og at samarbejdet mellem EU og NATO er gensidigt styrkende og baseret på de aftalte vejledende principper om gennemsigtighed, gensidighed, inklusivitet og begge organisationers beslutningsautonomi; understreger, at udviklingen af sammenhængende, komplementære og interoperable forsvarskapaciteter er afgørende for at øge sikkerheden i det euro-atlantiske område i overensstemmelse med princippet om ét sæt styrker; gentager, at en europæisk kapacitet til at handle, det være sig i et partnerskab eller på egen hånd, er afgørende for komplementariteten og for at bidrage til opfyldelsen af NATO's kerneopgaver samt for at forbedre konfliktforebyggelsen og dermed for sikkerheden på det europæiske kontinent som helhed;

15. er af den opfattelse, at det fremtidige samarbejde mellem EU og NATO bør bygge på de erfaringer, EU har i kraft af såvel sin enestående ekspertise inden for civil krisestyring og kapacitetsopbygning, navnlig den civile planlægnings- og gennemførelseskapacitet (CPCC), som sin militære krisestyringsekspertise, dvs. »den militære planlægnings- og gennemførelseskapacitet« (MPCC), i kombination med de erfaringer, der er indhøstet fra deployeringen af 37 militære feltoperationer siden 2003 og ydelsen af bistand til militære aktører i partnerlande via initiativet for »kapacitetsopbygning til støtte for fred og udvikling« (CBSD) og den afrikanske fredsfacilitet (APF), som er blevet integreret i den europæiske fredsfacilitet (EPF);

16. påskønner det klare sprog i NATO-topmødets kommuniké af 14. juni 2021 for så vidt angår vigtigheden af resiliens; understreger, at både EU og NATO bør styrke deres samarbejde og koordinere det mere effektivt på det centrale resiliensområde, og fremhæver EU's ambition om at udvikle en meningsfuld tilgang til styrkelse af de forskellige civile og militære aspekter af resiliens, bl.a. inden for beskyttelse af kritisk infrastruktur, såsom inden for transport-, energi- og IT-sektorerne, samt EU's rolle som central aktør i bekæmpelsen af desinformation og falske nyheder;

17. påskønner den positive beslutning, som Rådet traf den 6. maj 2021 om at give koordinatoren af det militære mobilitetsprojekt, Nederlandene, tilladelse til at imødekomme USA's, Canadas og Norges respektive anmodninger om at deltage i PESCO-projektet om militær mobilitet; understreger, at en sådan deltagelse vil være et vigtigt skridt i retning af øget sammenhæng mellem EU's og NATO's respektive kapacitetsudviklingsbestræbelser og udgøre et konkret eksempel på et revitaliseret transatlantisk partnerskab; minder om, at undtagelsesvis deltagelse af tredjelande i PESCO-projekter, forudsat at det ikke undergraver målet om at fremme EU's FSFP, og at de opfylder et aftalt sæt politiske, materielle og retlige betingelser, kan være i Unionens strategiske interesse, navnlig hvis de bidrager med teknisk ekspertise eller yderligere kapaciteter; mener, at dette især gælder for strategiske partnere såsom NATO-allierede, lande på Vestbalkan og partnere i det østlige partnerskab; minder om sin holdning om, at tredjelandes deltagelse kun kan være undtagelsesvis, besluttes fra sag til sag og være baseret på en indbydelse fra EU's medlemsstater, og understreger, at en sådan deltagelse bør skabe merværdi og bidrage til at styrke FSFP; minder også om, at tredjelandes deltagelse skal overholde de relevante regler i afgørelse (FUSP) 2020/1639;

18. understreger betydningen af transatlantisk samarbejde om en række internationale spørgsmål såsom klimaændringer, pandemireaktion, nye disruptive teknologier, kunstig intelligens, cybersikkerhed, bekæmpelse af terrorisme, herunder jihadistisk og statsstøttet terrorisme, energi, maritim sikkerhed og resiliens samt det ydre rum;

19. anerkender vigtigheden af samarbejdet mellem EU og NATO på Vestbalkan, såsom samarbejdet mellem EU's retsstatsmission i Kosovo (EULEX) og NATO's fredsbevarende styrke i Kosovo (KFOR); hylder EU's militæroperation, EUFOR ALTHEA, hvis operative hovedkvarter er beliggende i Det Øverste Hovedkvarter for de Allierede Styrker i Europa (SHAPE) på grundlag af Berlin Plus-aftalerne med NATO, og som i henhold til disse ordninger har bidraget til et sikkert miljø i Bosnien-Hercegovina, siden den afløste NATO's stabiliseringsstyrke (SFOR) i 2004; påpeger, at erfaringerne fra disse missioner og operationer bidrager til at sikre, at alt nuværende og fremtidigt samarbejde mellem EU og NATO skaber fred, sikkerhed og stabilitet i de berørte regioner, støtte og uddanne lokale partnere og opbygge kapacitet; bemærker den vigtige

rolle, som NATO-integrationen har spillet i det vestlige Balkan ved at stabilisere disse lande, hvilket var vigtigt for deres EU-perspektiv og gradvise EU-integration; mener, at EU og NATO bør yde mere støtte til landene på Vestbalkan for at imødegå skadelig udenlandsk indblanding fra lande som Rusland, Kina, Tyrkiet og Saudi-Arabien samt radikale grupper og ikkestatslige aktører; konstaterer med tilfredshed, at tre Vestbalkan-lande i EU-tiltrædelsesprocessen, Albanien, Montenegro og Nordmakedonien, er blevet NATO-allierede;

20. opfordrer såvel medlemsstaterne som de NATO-allierede til at udnytte enhver mulighed for at støtte styrkelsen af det militære sikkerhedssamarbejde med kandidatlande og potentielle kandidatlande og med østlige og sydlige nabolande, da sikkerheden og stabiliteten i regionen ikke kan garanteres uden dette; minder om den vigtige rolle, som EU kan spille med hensyn til at støtte NATO's åben dør-politik ved at opretholde tætte politiske og operationelle synergier med NATO's aspirantlande, dvs. Bosnien-Hercegovina, Ukraine og Georgien; understreger betydningen af NATO's forskellige partnerlandes bidrag til den euro-atlantiske sikkerhed; opfordrer indtrængende til en stærkere koordinering og en effektiv arbejdsdeling mellem EU og NATO i samarbejdet med tredjelande med særlig vægt på lande, der er omfattet af NATO's Enhanced Opportunities Partnership (EoP); gentager sin støtte til en udvidelse af såvel EU som NATO;

Trusler og udfordringer for EU og NATO

21. udtrykker sin dybeste bekymring over de revionistiske, militaristiske og aggressive politikker, som Rusland fortsat fører under præsident Putin; påskønner det klare sprog, der blev anvendt om Rusland under de seneste NATO- og EU-USA-topmøder, og hilser etableringen af en dialog på højt plan mellem EU og USA om Rusland velkommen; understreger behovet for, at både NATO og EU har en konsekvent og proaktiv strategi, og at de reagerer på lovbaseret, hurtig og samlet vis over for såvel traditionelle som hybride aggressioner og provokationer fra Ruslands side; gentager sin tidligere fordømmelse af Ruslands illegitime og ulovlige annektering af Krim i 2014; fordømmer Ruslands fortsatte brug af cyberangreb, desinformationskampagner, falske nyheder, attentatplaner og giftangreb rettet mod oppositionsledere; opfordrer EU og NATO til at forstærke og udvide de nuværende engagementer med henblik på at imødegå Ruslands direkte og indirekte aggressioner og aktiviteter rettet mod Ukraine, Georgien og Moldova samt dets aktuelle selvhævdende adfærd i Østersø- og Sortehavsregionen, i Det Asovske Hav, i det østlige Middelhav og i de nordligste egne; minder om betydningen af at respektere de internationale grænser og Ruslands nabolandes territoriale integritet; minder om, at de transatlantiske partnere skal koordinere deres tosporede tilgang til afskrækkelse og dialog med Rusland og opretholde regelmæssig kontakt på områderne våbenkontrol, militær gennemsigtighed og alle andre sikkerhedsrelaterede spørgsmål;

22. fordømmer de seneste russiske sanktioner mod højtstående europæiske embedsmænd og andre EU-borgere, herunder formanden for Europa-Parlamentet, og beklager præsident Putins åbenlyse afvisning af dialog samt krænkelsen af en række vigtige internationale forpligtelser og de fortsatte krænkelser af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, og betragter Ruslands fortsatte aggressive handlinger og øgede militære selvhævdelse som en trussel mod den internationale sikkerhed og stabilitet; udtrykker bekymring over Ruslands nylige omfattende militære aktiviteter i og omkring Ukraine; udtrykker i denne forbindelse sin urokkelige støtte til Ukraines suverænitet og territoriale integritet og opfordrer til, at landets militære kapacitet og resiliens styrkes;

23. fastslår, at Kinas voksende indflydelse, selvhævdelse og militære, teknologiske og politiske vægt skal imødegås med en koordineret transatlantisk strategi; påskønner på den baggrund de kraftige vendinger, der blev brug under de nylige NATO- og EU-USA-topmøder; udtrykker alvorlig bekymring over de politikker, der føres af lederne af det kinesiske kommunistparti (CCP), bl.a. med hensyn til undertrykkelsen af demokratiet i Hongkong, den diskriminerende behandling af religiøse og kulturelle mindretal, navnlig uygurerne i Xinjiang, truslerne mod Taiwan og de aggressive politikker og handlinger i Det Sydkinesiske Hav; påpeger endvidere relevansen af, at Kina som et autoritært regime er gået ind i en systemisk konkurrence med det transatlantiske partnerskab ved at undergrave den regelbaserede internationale orden, som er blevet opbygget over mange årtier, og samtidig forsøge at omforme den i overensstemmelse med CCP's egne værdier, doktrin og interesser; minder om Kinas øgede tilstedeværelse på den internationale scene og i Europa gennem dets »Belt and Road«-initiativ, dets investeringer i kritisk infrastruktur i Europa, dets aktiviteter i cyberspace, i de arktiske regioner og i Afrika, dets dokumenterede tyveri af intellektuelle ejendomsrettigheder og dets oplagring af ballistiske missiler; opfordrer

til nøje overvågning af kinesiske aktiviteter inden for informations- og kommunikationsteknologi (IKT), navnlig med hensyn til dets »Digital Silk Road«-initiativ, for at forhindre afhængighed af infrastruktur under kinesiske virksomheders kontrol, hvilket indebærer en risiko for en ensidig kinesisk påvirkning af udviklingen af internationale standarder inden for IKT; opfordrer EU og NATO til at øge koordineringen med hensyn til at sikre kritisk digital infrastruktur og telekommunikationsnetværk mod manipulation fra udenlandske landes side ved at udfase udstyr, der fremstilles af enheder fra ikkedemokratiske lande som Kina;

24. opfordrer EU og NATO til at indlede en strategisk dialog om udvikling af en fælles og koordineret tilgang til Kina på grundlag af hver enkelt organisations styrker og kapacitet med henblik på at skabe den størst mulige merværdi baseret på strategiske mål vedtaget i fællesskab;

25. udtrykker alvorlig bekymring over, at autoritære modparter og konkurrenter til det transatlantiske partnerskab ikke kun anvender militære, men også politiske, økonomiske, teknologiske og sociale midler til at undergrave vores samfund og demokratier; påpeger de betydelige sikkerhedsmæssige og økonomiske udfordringer, der er forbundet med hybride trusler, cyberangreb, udenlandsk indblanding, indblanding i valg og desinformationskampagner, som udgør et angreb på vores demokratiers inderste væsen; fordømmer de seneste øgede tilfælde af statslige og ikkestatslige aktørers cyberangreb og spionage mod EU-medlemsstater og NATO-allierede i forbindelse med covid-19-pandemien, herunder rettet mod sundhedssektoren; understreger, at enhver europæisk indsats på resiliensområdet også, med henblik på at sikre opbakning til vores forsvarsaktiviteter, må omfatte en klar, offentlig kommunikationsstrategi for at højne offentlighedens bevidsthed om de transatlantiske sikkerhedsudfordringer; mener, at EU og NATO bør søge at nå til enighed om og gennemføre en altomfattende tilgang til mere dristige, koordinerede, forholdsmæssige reaktioner og passende konfliktforebyggelses- og krisestyringsmekanismer til imødegåelse af fælles nye trusler;

26. fremhæver, at NATO fortsat er et unikt forum for forsvarssamarbejde mellem EU og dets tidligere medlemsstat, Det Forenede Kongerige; opfordrer til et omfattende, inklusivt og strategisk sikkerheds- og forsvarspartnerskab mellem EU og Det Forenede Kongerige; opfordrer NATO og EU til at øge den fælles indsats på den internationale scene for at beskytte demokratiet, herunder ved at styrke multilaterale organisationer, der kant forsvare den regelbaserede multilaterale orden mod stadig stærkere autoritære magter; opfordrer til aktiv udvikling af tættere forbindelser med ligesindede demokratier rundt om i verden; mener, at styrkede partnerskaber med lande som Japan, Australien og Indien, der sammen med USA udgør den firesidede sikkerhedsdialog (Quad), samt Sydkorea og New Zealand i kombination med et intensiveret samarbejde med Taiwan ikke blot vil øge vores overordnede sikkerhed, men også kan bidrage til at sikre en mere effektiv gennemførelse af de globale normer og regler, der er fastlagt af multilaterale fora som f.eks. FN; tilskynder også EU og NATO til at samarbejde med ASEAN-medlemmer i denne sammenhæng;

27. opfordrer EU, NATO og FN til yderligere at undersøge mulighederne for et tættere samarbejde inden for krisestyring, humanitære aktioner, fredsbevarelse og kapacitetsopbygning hos partnere, navnlig på fælles indsatsområder; opfordrer til, at der skabes et mere inklusivt miljø ved at øge kvinders deltagelse på tværs af de tre kerneopgaver og i hele deres politiske og militære strukturer; opfordrer indtrængende EU og NATO til at arbejde sammen om en mere systematisk gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 om kvinder, fred og sikkerhed og til at udvikle fælles uddannelsesaktiviteter;

28. understreger behovet for en konsekvent, klar, sammenhængende og koordineret EU-NATO-tilgang til det sydlige naboskab, der både omfatter traditionelle trusler såsom terrorisme og Ruslands og Kinas voksende og aggressive tilstedeværelse; påpeger det tidligere samarbejde mellem NATO's Operation Ocean Shield og EU's flådestyrke Atalanta om bekæmpelse af pirateri og sikker passage i Adenbugten;

29. opfordrer til samarbejde og koordinering i Middelhavet mellem EU's operation EUNAVFOR MED IRINI og NATO's Operation Sea Guardian; understreger, at begge operationer bidrager til sikkerhed og stabilitet i Middelhavsområdet;

30. er bekymret over de voksende spændinger i Indo-Stillehavsområdet, som udgør en trussel mod den regionale og globale stabilitet, og opfordrer til et intensiveret samarbejde med ligesindede partnere i regionen, som bør omfatte regelmæssige politiske dialoger og konsultationer, informationsudveksling og koordinering af uddannelse og øvelser;

31. opfordrer til et stærkt engagement og en stærk koordinering mellem EU og NATO med hensyn til at fastholde de fremskridt, der er gjort i de seneste to årtier i Afghanistan, i lyset af tilbagetrækningen af den målrettede støttemission i Afghanistan, som bør finde sted på en velordnet og koordineret måde; opfordrer til yderligere støtte til interne fredsforhandlinger i Afghanistan med insisteren på, at processen skal bevare og bygge på de politiske, økonomiske og sociale resultater, det afghanske folk har opnået siden 2001, navnlig beskyttelsen af kvinders, børns og mindretals rettigheder;

32. støtter en øget koordinering mellem EU, FN og NATO i Irak, bl.a. gennem EU's rådgivende mission (EUAM) i Irak og NATO's Mission Iraq (NMI), som begge bidrager til at stabilisere landet;

33. tilskynder til dialog og samarbejde mellem EU-NATO og partnerlandene i Latinamerika og Caribien; påpeger, at Colombia er det eneste NATO-partnerland i Latinamerika, og understreger behovet for at konsolidere yderligere partnerskaber i regionen;

34. anerkender, at fjendtlige staters og ikkestatslige aktørers hybride angreb og cyberangreb udfordrer den traditionelle definition af mellemstatslig konflikt, spionage og sabotage; opfordrer EU til at videreudvikle sin egen værktøjskasse til beskyttelse af kritisk infrastruktur mod hybride angreb; glæder sig over det arbejde, der er udført inden for rammerne af Det Europæiske Forsvarsagenturs (EDA) konsultationsforum for bæredygtig energi i forsvars- og sikkerhedssektoren (CF SEDSS) for at forbedre beskyttelsen af kritisk infrastruktur i EU; understreger, at både EU og NATO yderligere bør styrke deres egen kapacitet til at forebygge, afværge og reagere på hybride angreb og cyberangreb, herunder mod deres egne institutioner; påskønner præciseringen i NATO-topmødets kommuniké fra 2021 af, at Det Nordatlantiske Råd kan beslutte at aktivere artikel 5 såvel i tilfælde af hybrid krigsførelse som i forbindelse med et væbnet angreb; opfordrer til øget samarbejde om og uddannelse i cyberforsvar; foreslår, at der oprettes et fælles knudepunkt for information om cybertrusler samt en fælles EU-NATO-taskforce for cybersikkerhed med henblik på at definere og nå til enighed om fælles svar på cybertrusler; opfordrer i denne forbindelse til en stærk koordinering mellem EU's Agentur for Cybersikkerhed (ENISA) og NATO's cyberforsvarscenter; opfordrer til øget EU-koordinering med hensyn til at etablere kollektiv amsvarspålæggelse i forbindelse med ondsindede cyberhændelser;

35. påskønner arbejdet i Det Europæiske Center for Imødegåelse af Hybride Trusler (Hybrid COE), IT-beredskabsenheden for EU's institutioner, organer og agenturer (CERT-EU) og NATO's Computer Incident Response Capability (NCIRC) og betragter dette som et godt eksempel på EU-NATO-samarbejde; mener, at en fælles reaktion på cybertrusler kan udvikles yderligere gennem Hybrid COE, herunder gennem fælles kurser og træning; er overbevist om, at der er behov for flere skridt, såsom bestræbelser på at skabe flere synergier mellem civile og militære komponenter, for at fremme fælles resiliens og dermed afværge fremtidige hybride trusler; påpeger endvidere EU-NATO-potentialet i udformningen af globale cybernormer, der er baseret på vores fælles værdier; mener, at EU og NATO bør koordinere deres holdninger i forbindelse med udarbejdelsen af en dagsorden for international våbenkontrol på centrale områder af nye og disruptive teknologier med militær anvendelse;

36. opfordrer EU og NATO til at intensivere deres fælles bestræbelser på at opnå og fastholde globalt teknologisk lederskab inden for militær kapacitet, herunder gennem fælles finansiering af forskningsprojekter, der er baseret på grænseteknologier, kvantedatabehandling og kunstig intelligens, og derved fremme udviklingen af avancerede militære kapaciteter forankret i demokratiske værdier; fremhæver den rolle, som civilt orienterede startups og små og mellemstore virksomheder (SMV'er) spiller i dagens innovation inden for nye teknologier; understreger, at nye teknologier også giver mulighed for at styrke vores forsvarsstillinger; understreger endvidere, at interoperabilitet, fælles teknologiske standarder og fælles investeringer i banebrydende teknologi, forskning og innovation er afgørende for, at EU og NATO kan opretholde deres ambition om at beskytte vores borgere på den bedst mulige måde; understreger, at udviklingen af kunstig intelligens (AI), der respekterer de grundlæggende rettigheder og støtter den almene interesse, kræver en styrkelse af EU's AI-ramme, som inddrager interessenter fra den offentlige og den private sektor og civilsamfundet; anbefaler, at initiativer som EDIDP, PESCO og EDF letter inddragelsen af SMV'er ved at fremme indsatsen til støtte for inkubation og kapitalinvesteringer; tilskynder til udvikling af en række fælles EU-kapaciteter inden for AI for at lukke tekniske huller og sikre, at medlemsstater, der mangler den relevante ekspertise inden for teknologi og industri eller evnen til at implementere AI-systemer i deres forsvarsministerier, ikke lades i stikken;

37. påpeger tempoet i den teknologiske udvikling, herunder digitaliseringen og det øgede potentiale i AI, og opfordrer EU's medlemsstater og NATO's allierede til at søge et tættere samarbejde, således at de bevarer den teknologiske forspring med hensyn til disse megatendenser, sikrer interoperabilitet mellem deres IT-systemer og i fællesskab stræber efter at udvikle fælles etiske standarder for disse nye teknologier og fremme dem globalt; opfordrer EU og NATO til at gå forrest i de globale bestræbelser på at etablere en omfattende lovramme for udvikling og etisk anvendelse af våben med en vis grad af autonomi; opfordrer EU's og NATO's allierede til aktivt at deltage i internationale forhandlinger om et juridisk bindende instrument, der forbyder dødbringende autonome våbensystemer uden meningsfuld menneskelig kontrol; understreger, at samarbejdet mellem EU og NATO er afgørende for at imødegå ambitionen hos modstandere som Kina og Rusland om teknologisk dominans og ondsindet anvendelse af teknologi;

38. påpeger, at klimaændringer udgør en hidtil uset udfordring for global fred, velstand, sikkerhed, herunder menneskers sikkerhed, og stabilitet i kraft af sin karakter af »trussels- og krisemultiplikator«; opfordrer til en styrket dialog mellem EU og NATO og en række foranstaltninger til bekæmpelse af klimaændringer og deres mangesidede konsekvenser for den internationale sikkerhed; minder om, at EU har en bredere vifte af kompetencer og instrumenter, der gør det muligt for det at give et samlet svar på de udfordringer, der er forbundet med klimaændringerne og biodiversitetens sammenbrud; understreger, at både EU og NATO bør øge investeringerne i grønne teknologier med henblik på at forbedre den militære effektivitet og samtidig minimere miljøaftrykket og undgå yderligere skader på økosystemerne;

39. påpeger, at rummet er et kritisk område, og at nye teknologier snart vil gøre det muligt at anvende det som forsvarsområde; erkender, at dette skaber både muligheder for samarbejde mellem EU og NATO og udfordringer for den transatlantiske sikkerhed; konstaterer, at NATO's rumoperabilitet afhænger af dets medlemmers rumbaserede aktiver, og understreger samtidig behovet for at styrke samarbejdet på grundlag af eksisterende EU-programmer såsom Galileo og Copernicus; mener, at samarbejdet mellem EU og NATO om rummet kan bidrage til at fremme sikkerhedsstandarder og bedste praksisser i hele det internationale samfund og dermed sikre gensidige fordele inden for kommunikation, navigation og efterretninger; understreger behovet for, at EU og NATO bestræber sig på at forhindre våbengørelse af rummet; bemærker den voksende betydning af rumsikkerhed og satellitter, understreger betydningen af EU's Satellitcenter og anmoder agenturet om at analysere og fremlægge en rapport om sikkerheden og/eller sårbarheden af EU's og medlemsstaternes satellitter over for rumaffald, cyberangreb og direkte missilangreb;

40. anerkender den voksende strategiske betydning af de nordligste og arktiske områder og deres politiske, økonomiske, miljømæssige og sikkerhedsmæssige dimensioner og anerkender betydningen af koordinering mellem EU og NATO i Arktis; understreger, at Arktis fortsat skal være et område med fredeligt samarbejde, og opfordrer til tillidsskabende foranstaltninger for at undgå skridt hen imod en øget militær tilstedeværelse i regionen; påpeger, at Arktisk Råd har mandat til at fremme konstruktiv dialog og bæredygtig udvikling; minder om, at EU har ansøgt om observatørstatus i Arktisk Råd og i øjeblikket er i færd med at ajourføre sin politik for Arktis, og gentager sin opfordring til øget samarbejde med alle arktiske partnere, både bilateralt og regionalt, herunder inden for Arktisk Råd, Det Euro-Arktiske Barentsråd og i partnerskaberne inden for den nordlige dimension, om alle spørgsmål af fælles interesse; understreger betydningen af at sikre fri sejlads i de nordligste områder; minder om den parlamentariske dimension af samarbejdet i Arktis, bl.a. gennem det stående udvalg af parlamentarikere i den arktiske region (SCPAR), som Europa-Parlamentet deltager i;

41. roser det tætte samarbejde mellem EU og NATO under covid-19-pandemien; understreger den vigtige rolle, som de NATO-allieredes og EU-medlemsstaternes væbnede styrker har spillet under covid-19-pandemien, og påskønner den militære bistand til civile støtteoperationer, navnlig gennem levering af felthospitaler, ydelse af patienttransport og levering og distribution af udstyr; tilskynder til EU-NATO-initiativer, der har til formål at lette den grænseoverskridende brug af militær logistisk kapacitet til at håndtere sådanne nødsituationer med henblik på at muliggøre større koordinering, synergi, solidaritet og støtte; understreger behovet for at øge EU's og NATO's kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare forsvarsberedskab; er overbevist om, at EU's og NATO's fælles indsats for at tackle covid-19-krisen direkte bidrager til at øge vore samfunds modstandsdygtighed; understreger, at covid-19-pandemien har vist de udfordringer, som disruptive nødsituationer, navnlig af utraditionel karakter såsom pandemier og naturkatastrofer, udgør for vores nuværende modstandsdygtighed; bemærker med bekymring, at covid-19-krisen har haft en negativ indvirkning ikke blot på folkesundheden og økonomien, men også på sikkerheden, idet den har forstærket de geopolitiske rivaliseringer og skabt

øget usikkerhed, bl.a. omkring forsyningskædernes kontinuitet, med varige følger for europæisk og international sikkerhed og stabilitet; opfordrer til en styrkelse af samarbejdet mellem EU og NATO med henblik på at forbedre håndteringen af utraditionelle nødsituationer, som bør omfatte øvelser med udgangspunkt i erfaringerne fra covid-19-pandemien, regelmæssige uddannelsesøvelser med henblik på at sætte medlemsstaterne og de allierede bedre i stand til at foregribe og håndtere naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, og til etablering af beredskabslagre af nødudstyr og nødvendige aktiver;

Tid til at indfri EU's forsvarsmæssige ambitioner

42. er overbevist om, at medlemsstaterne skal øge deres indsats for at leve op til EU's ambitionsniveau og forbedre EU's handlingsevne ved at forsyne det med et mere kapabelt, deployerbart, interoperabelt og bæredygtigt sæt af militære og civile kapaciteter og styrker, hvorved EU får mulighed for at yde et mere ligeligt og effektivt bidrag til den transatlantiske sikkerhed, samtidig med at det sættes i stand til at bevæge sig i retning af strategisk autonomi og yderligere bane vejen for en gradvis etablering af en europæisk forsvarsunion i overensstemmelse med ånden i artikel 42 i TEU, hvis Det Europæiske Råd træffer afgørelse herom med enstemmighed; understreger, at målsætningen om strategisk autonomi styrker den transatlantiske sikkerhed og på ingen måde indebærer overlapning af foranstaltninger og ressourcer, afkobling fra eller svækkelse af NATO, idet den rent faktisk sigter mod at være komplementær i forhold til og interoperabel med NATO's indsats og kapaciteter; understreger samtidig, at EU's strategiske autonomi ikke kun indebærer udvikling af forsvarskapacitet baseret på en stærk og uafhængig europæisk forsvarsteknologisk og -industriel base (EDTIB), men også en institutionel kapacitet, der kan sætte EU i stand til at handle, så vidt muligt sammen med partnere, navnlig NATO, men om nødvendigt også uafhængigt; mener, at en sådan øget europæisk kapacitetsudviklingsindsats vil sætte EU i stand til at tage større ansvar for den europæiske sikkerhed, herunder i det europæiske naboskab, og den globale stabilitet, og til bedre at fremme fælles EU-NATO-interesser og -værdier; understreger, at en Europæisk Union med strategisk autonomi vil fungere som en hjørnesten for den transatlantiske alliance og fremme en mere effektiv tilgang til en række af de globale udfordringer, der opstår i dag og i den nærmeste fremtid;

43. er i lyset af det hidtil usete omfang af udfordringer fast overbevist om, at EU's ambitioner for PESCO og kapacitetsudvikling skal omfatte en fuldspektret styrkepakke; minder om, at EU's investeringer i forsvar er investeringer i sikkerheden for det transatlantiske fællesskab som helhed, hvilket vil resultere i en mere retfærdig byrdefordeling mellem de transatlantiske NATO-partnere; understreger behovet for at fremme udviklingen af forsvarskapacitet for at kunne reagere hensigtsmæssigt på fælles trusler; mener, at EU's medlemsstater, navnlig de 21, som samtidig er NATO-medlemmer, skal handle konsekvent og bør overveje at fastlægge en klar »europæisk ambition« med hensyn til kapacitetsudvikling, navnlig ved at øge deres investeringer i forskning og innovation uden at tilsidesætte det transatlantiske partnerskab; opfordrer de 21 lande, som både er EU- og NATO-medlemmer, til at anvende princippet om »ét sæt styrker« ved at tilslutte sig den samme pulje af potentielt tilgængelige kapaciteter til planlægningsformål inden for EU og NATO; opfordrer medlemmerne af begge organisationer til at gøre en større indsats for at opnå større sammenhæng i outputtet fra henholdsvis NDPP's og EU's initiativer til kapacitetsudvikling, navnlig kapacitetsmålene med stor virkning (HICG), EU's kapacitetsudviklingsplan (CDP) og EU CARD, hvor kravene overlapper hinanden, for at undgå unødvendige dobbeltstrukturer og kunne reagere mere effektivt på nye trusler; fremhæver EDA's vigtige rolle i udarbejdelsen af EU's CDP; understreger, at der i forbindelse med enhver revision af EU's mål også skal reflekteres over dets overordnede styrkemål (HG) og HCPG; understreger, at en sådan revision er afgørende for at høste det fulde udbytte af initiativer som PESCO; er endvidere overbevist om, at EU skal forbedre sammenhængen mellem planlægning, forskning og udvikling af kapaciteter;

44. mener, at de europæiske allierede i NATO, om muligt og i relevant omfang støttet af europæiske partnere uden for NATO, bør sigte mod at sikre en passende byrde- og ansvarsdeling med det formål at yde et tilstrækkeligt bidrag til NATO's forsvarsplanlægningsproces (NDPP) i afspejling af de europæiske partneres betydning og rolle i alliancen; mener, at dette samtidig vil øge Europas evne til at forsvare sig og dermed også øge dets operationelle kapacitet;

45. understreger, at det transatlantiske partnerskab kun kan lykkes, hvis alle medlemsstater opfylder deres forpligtelser, herunder i form af tilsagn om forsvarsrelaterede investeringer, og engagerer sig i gensidig støtte; understreger, at opnåelse af NATO's 2 %-mål, som blev bekræftet på NATO's topmøde i september 2014 i Wales og allerede er opfyldt af visse europæiske NATO-allierede, også er en investering i europæisk sikkerhed og stabilitet og dermed vil sikre beredskabet over

for nye globale udfordringer; minder ligeledes om tilsagnet om at anvende 20 % af det årlige forsvarsbudget på det helt afgørende område for forskning og udvikling; understreger, at nye trusler, såsom cybertrusler og hybride trusler, kommer oven i de eksisterende sikkerhedsudfordringer og derfor kræver yderligere ressourcer; understreger, at sikkerhed, som pandemien har vist, er en størrelse, der ikke blot kan måles som en procentdel af BNP, idet der også bør tages hensyn til flere andre elementer ved vurderingen af den indsats, der gøres for at bidrage til alliancens fælles forsvar; opfordrer til ikke at nedskære forsvarsudgifterne i absolutte tal som følge af de økonomiske udfordringer, som EU's og NATO's medlemmer står over for i forlængelse af covid-19-pandemien;

46. understreger, at Europa så vidt muligt bør se på disse strategiske udfordringer på en omfattende og sammenhængende måde gennem EU's »integrerede tilgang«, som løbende bør forbedres gennem bedre koordineringsmekanismer og kommandostrukturer samt ved at tage hensyn til nye trusler og udfordringer, og derefter bør overveje, hvilke kapaciteter der kan udvikles i fællesskab, hvilket i sidste ende vil være til gavn for EU-medlemsstaternes bidrag til NATO's kollektive forsvar, samtidig med at interoperabiliteten mellem deres kapaciteter styrkes;

47. gentager sin støtte til en effektiv gennemførelse af forsvarspakkens direktiver om henholdsvis indkøb på forsvars- og sikkerhedsområdet og overførsel af forsvarsrelaterede produkter; understreger, at en fuldstændig gennemførelse af disse direktiver vil udgøre et vigtigt skridt i retning af en europæisk forsvarsunion ved at gøre EU's forsvarspolitik mere sammenhængende og ved at fremme udviklingen af den europæiske forsvarsindustri; er overbevist om, at en sådan gennemførelse er et effektivt middel til at imødegå den fortsatte fragmentering af EU's indre marked for forsvarsprodukter, som stadig fører til unødvendige overlapninger og mangedobling af effektivitetsmanglerne i medlemsstaternes forsvarsudgifter; understreger vigtigheden af en stærk, konkurrencedygtig og innovativ forsvarsteknologisk og industriel base (EDTIB), kombineret med fremkomsten af et EU-marked for forsvarsmateriel, som fuldt ud overholder reglerne for det indre marked, og EU's fælles holdning om våbeneksport; mener, at dette vil øge den europæiske sikkerhed og udstyre medlemmerne af begge organisationer bedre; opfordrer til yderligere bestræbelser på at sikre et fuldt funktionsdygtigt fælles forsvarsmarked; fremhæver den betydning, som EDF spiller med hensyn til at samle nationale ressourcer til fælles forskning, udvikling, erhvervelse, indkøb, vedligeholdelse og uddannelse, og opfordrer til en strategisk langsigtet orientering for fondens projektfinansiering; opfordrer til større synergi mellem EDTIB og førende aktører i den private sektor i udviklingen af nye teknologier med dobbelt anvendelse såsom AI, samtidig med at der sikres synergier med andre aktører (medlemmer af civilsamfundet, forskere osv.); understreger betydningen af samarbejde mellem EDA og NATO og anerkender værdien af EU's forsvarsindustrielle samarbejde inden for det transatlantiske forsvarsteknologiske og -industrielle samarbejde (TADIC); minder om den langsigtede ambition om at opbygge et stærkt transatlantisk samarbejde inden for forsvars- og industrisektoren med henblik på at fremme den transatlantiske teknologiske og industrielle udvikling ved bl.a. at behandle spørgsmålene om forsyningssikkerhed, en fælles tilgang til intellektuelle ejendomsrettigheder, udenlandske direkte investeringer og gensidig adgang til forsvarsmarkeder; opfordrer Kommissionen til at samarbejde aktivt med NATO for at fremme den transatlantiske teknologiske og industrielle udvikling; påpeger, at europæiske forsvarsinitiativer supplerer NATO's initiativer og har til formål at tilskynde medlemsstaterne til at engagere sig på forsvarsområdet; opfordrer til et tæt samarbejde mellem EDA's og NATO's internationale personale;

48. fremhæver betydningen af fælles europæiske projekter såsom FCAS (Future Combat Air System), Eurodrone, med fuld respekt for folkeretten, og MGCS (Main Ground Combat System) og opfordrer til yderligere ambitiøse og konkrete projekter;

49. hilser det velkommen, at EU og USA på deres nylige topmøde gav tilsagn om at arbejde hen imod en administrativ ordning mellem EDA og USA; opfordrer til, at der etableres en lignende ordning med andre NATO-allierede, der ikke er medlemmer af EU, navnlig i givet fald dem, der har indledt EU-tiltrædelsesforhandlinger, samtidig med at alle de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af EU's og dets medlemsstaters sikkerheds- og forsvarsinteresser respekteres med henblik på at uddybe det transatlantiske forsvarssamarbejde ved at sikre, at den militærteknologi, der anvendes, er fuldt ud interoperabel på teknisk plan;

50. glæder sig over forlængelsen af den nye START-traktat, som giver begge underskrivere yderligere tid til at fortsætte forhandlingerne med henblik på at nå til enighed om et nyt våbenkontrolinstrument; opfordrer EU og NATO til at bestræbe sig på at inddrage andre stater, navnlig Kina; minder om behovet for at øge samarbejdet om og investeringerne i det centrale

luft- og missilforsvarsområde; udtrykker stærk bekymring over udløbet af INF-traktaten, som har skabt en ny sikkerhedsrisiko, især for europæiske lande; opfordrer til, at Europas sikkerhedsmæssige bekymringer anerkendes og adresseres behørigt; beklager de nylige udtrædelser af traktaten om Open Skies;

51. bekræfter på ny sin fulde støtte til EU's og medlemsstaternes forpligtelse over for NPT som hjørnestenen i ordningen for ikkespredning af kernevåben og nedrustning; understreger behovet for at træffe effektive foranstaltninger i retning af nuklear nedrustning; gentager sin tidligere erklæring om, at international fred og sikkerhed styrkes i en verden uden tilstedeværelse og spredning af kernevåben; opfordrer indtrængende EU og NATO til at stræbe efter en ambitiøs dagsorden for bevarelse og styrkelse af effektive internationale våbenkontrol-, nedrustnings- og ikkespredningsordninger som en hjørnesten i den globale, transatlantiske og europæiske sikkerhed og minder om behovet for at forfølge politikker, der har til formål at fremme nedbringelsen af atomarsenaler og fastsætte grænser for deployeringen af hypersoniske missiler; udtrykker bekymring over de aktuelle begivenheder og initiativer i Iran for så vidt angår landets uranberigelsesprogram; fastholder sin støtte til den fælles omfattende handlingsplan (JCPOA) som det bedst mulige middel til at opnå garantier for, at Iran udelukkende anvender atomenergi til fredelige formål; hilser genoptagelsen af forhandlingerne velkommen og opfordrer alle parter til at vende tilbage til fuld overholdelse;

52. opfordrer EU og dets institutioner til, samtidig med at de bygger på grundlaget i den »integrerede tilgang«, at udvikle både en fælles sikkerheds- og forsvarskultur, der respekterer medlemsstaternes specifikke sikkerheds- og forsvarspolitikker, og en strategisk tilgang i hele deres politikudformning, som navnlig bør gælde for beslutninger inden for handel, forsyningskædeforvaltning, screening af investeringer, udviklingssamarbejde, infrastruktur, mobilitet og digitale teknologier; understreger den centrale rolle, som det strategiske kompas spiller i denne henseende; understreger, at EU-institutionerne på områder som hybride trusler og cybertrusler samt bekæmpelse af desinformationskampagner er godt placeret til at udvikle fælles løsninger; glæder sig i denne forbindelse over pakken af foranstaltninger i forbindelse med sikkerhedsunionen fra december 2020 og mener, at dette er et godt første skridt, der hurtigt skal følges op af yderligere tiltag; noterer sig forslaget til et NIS 2-direktiv;

53. understreger betydningen af militær mobilitet for at sikre hurtige styrkebevægelser i og uden for EU, hvilket er vigtigt for et effektivt og præventivt forsvar; opfordrer EU og dets medlemsstater til at intensivere bestræbelserne på fortsat at reducere de proceduremæssige hindringer for militær mobilitet; påskønner EU's uundværlige rolle med hensyn til at fremme militær mobilitet og kræver en betydelig forøgelse af indsatsen for at gennemføre dette projekt, navnlig gennem PESCO, men også ved at tilskynde medlemsstaterne til at motivere deres industrigrundlag til at foreslå konkurrencedygtige projekter, der er berettiget til EU-medfinansiering; opfordrer EU-siden til at skabe større synergier mellem de forskellige involverede aktører; understreger, at en horisontal tilgang, der involverer EU-institutionerne, medlemsstaterne og NATO, er nødvendig for, at militær mobilitet kan lykkes; opfordrer til, at der overvejes en handlingsplan med fokus på EU's og NATO's fælles interesser i militær mobilitet ved at øge ambitionsniveauet på områder som digitalisering, transportinfrastrukturens og -systemernes cyberrobusthed og muligheden for at anvende AI-løsninger til gavn for militær mobilitet; mener, at dette projekt både beviser merværdien af EU-NATO-samarbejdet og demonstrerer, hvordan EU's instrumenter og kompetencer kan bidrage til NATO's kollektive forsvar; glæder sig over, at der er bevilget betydelige EU-midler til samarbejdsbaserede forsvarsprojekter, omend de ikke matcher de oprindelige ambitioner; minder om, at 38 af de 46 nuværende PESCO-projekter svarer til NATO's forsvarsplanlægningsprioriteter, og påskønner tredjelandes potentielle deltagelse i sådanne projekter i overensstemmelse med bestemmelserne i den relevante rådsafgørelse;

Mod et ambitiøst partnerskab

54. tilslutter sig fuldt ud erklæringen i det nylige NATO-kommuniké om, at Den Europæiske Union fortsat er en unik og afgørende partner for NATO; fastholder på den baggrund sin faste overbevisning om, at forbindelserne mellem EU og NATO skal opgraderes til et egentligt strategisk niveau for at udnytte partnerskabets fulde potentiale med udgangspunkt i de ekstraordinære fremskridt, der allerede er gjort, og med det overordnede mål at opbygge et reelt organisatorisk forhold; opfordrer til afholdelse af regelmæssige særlige topmøder med deltagelse af alle NATO's og EU's stats- og regeringschefer for at opretholde tilliden og forståelsen på højeste niveau og udtrykker sin langsigtede vision om et EU-NATO-partnerskabsråd; tilskynder endvidere til drøftelser om oprettelse af et permanent EU-forsvarsministerråd, som bør holde sig i tæt kontakt med NATO-forsvarsministrene, når disse mødes; understreger princippet om inklusion i denne henseende;

Onsdag den 7. juli 2021

55. gentager princippet om inklusion og tilskynder til et øget antal fælles uformelle møder mellem samt fælles erklæringer og meddelelser fra EU- og NATO-institutionernes ledende kræfter; gentager sine tidligere opfordringer til EU og NATO om at organisere regelmæssige og mere ambitiøse fælles øvelser med udgangspunkt i den eksisterende praksis med parallelle og koordinerede øvelser (PACE), og sikre inddragelse af alle medlemsstater og allierede, hvilket vil bidrage til at øge den gensidige forståelse mellem EU og NATO og yderligere styrke samarbejdet på personaleplan; tilskynder til øget udveksling af såvel uklassificerede og klassificerede oplysninger i fremtidige øvelser på en inklusiv og ikkediskriminerende måde som et første skridt i udvekslingen af oplysninger i faktiske krisesituationer;

56. opfordrer alle medlemmer til at arbejde hen imod indgåelsen af en sikkerhedsaftale mellem Cypern og NATO;

57. glæder sig over de fremskridt, der er gjort med de 74 forslag til tiltag; mener imidlertid, at der er behov for mere politisk støtte for at sikre den fulde gennemførelse; opfordrer endvidere til, at der fremlægges flagskibsprojekter inden for eksempelvis nye og disruptive teknologier og luft-til-luft-tankning, efter modellerne fra projekter inden for f.eks. militær mobilitet med henblik på at øge ejerskabet og gøre samarbejdet mere konkret og resultatorienteret;

58. understreger, at EU og NATO er nødt til at koordinere deres bestræbelser for at bekæmpe terrorisme ved at forbedre den nuværende praksis for udveksling af efterretninger mellem medlemsstaterne og NATO-allierede, med særlig vægt på at opnå en bedre fælles situationsbevidsthed på centrale områder, herunder nye »safe havens«, terroristers brug af nye og disruptive teknologier og hybride taktikker;

59. konstaterer, at samarbejdet mellem EU og NATO som følge af de institutionelle begrænsninger i vid udstrækning finder sted på uformelt og teknisk niveau mellem organisationernes medarbejdere, hvilket til tider begrænser den aktive inddragelse af alle medlemsstater og NATO-allierede; mener, at disse begrænsninger er en sårbarhed for såvel den transatlantiske som den europæiske sikkerhed, bl.a. på grund af den potentielle blokering af adgangen til NATO-strukturer for EU's FSFP-operationer; mener, at denne situation er uholdbar, og opfordrer derfor indtrængende alle interessenter til at samarbejde i god tro for at finde en løsning, der kan gøre samarbejdet mere formelt og forudsigeligt på alle niveauer med henblik på at opbygge et ægte og solidt gensidigt forhold mellem de to organisationer; påskønner drøftelserne om EU's fremtidige militære kommandokapacitet, som skal være interoperabel og kompatibel med NATO for at sikre »det enkelte sæt styrker« den mest effektive operationelle kapacitet;

60. understreger behovet for at styrke de allieredes enhed, solidaritet og samhørighed; påpeger de alvorlige uoverensstemmelser mellem de allierede i det østlige Middelhavsområde; hilser oprettelsen af NATO's deeskaleringsmekanisme velkommen; udtrykker på ny sin bekymring over Tyrkiets erhvervelse af det russiske S-400-missilsystem; understreger betydningen af yderligere tillidsskabende foranstaltninger baseret på dialog og gensidig respekt; er dybt bekymret over den adfærd, der udvises af Tyrkiet, en strategisk vigtig nabo og NATO-allieret; opfordrer Tyrkiet til at undgå yderligere provokerende og destabiliserende handlinger og opfordrer landet til at føre en udenrigs-, sikkerheds- og indenrigspolitik, der lever op til de forpligtelser og forventninger, som er forbundet med at være EU-kandidatland og NATO-allieret;

61. minder om, at både EU og NATO bygger på de samme demokratiske principper; minder om, at den nordatlantiske traktat er direkte knyttet til FN-pagten; opfordrer NATO til at kræve, at dets medlemmer overholder alle artikler i FN-pagten fuldt ud; understreger, at det transatlantiske partnerskab ikke blot har brug for stærke forsvar, men også stærke og modstandsdygtige samfund; understreger den gensidigt forstærkende forbindelse mellem et stærkt demokratisk grundlag baseret på respekt for den regelbaserede internationale orden og et stærkt transatlantisk partnerskab, som kun sammen kan sikre vores demokratiers overlevelse på lang sigt; støtter Biden-regeringens forslag om afholdelse af et globalt topmøde for demokratier; opfordrer til en øget indsats for at tage hensyn til de yngre generationers store forhåbninger, muliggøre deres effektive deltagelse i vores demokratiske processer og gøre dem bevidste om de strategiske udfordringer, som vores samfund står over for, for at sikre, at de engagerer sig i disse kritiske spørgsmål og aktivt støtter vores fælles bestræbelser;

62. minder om, at en stærkere rolle for EU inden for sikkerhed og forsvar er blevet beskrevet som en prioritet for EU-borgerne i Eurobarometer-undersøgelser; foreslår, at samarbejdet mellem EU og NATO og sikkerheds- og forsvarsspørgsmål som helhed tages op på den kommende konference om Europas fremtid for at sikre, at folkets stemme bliver hørt;

63. understreger betydningen af en proaktiv, effektiv og gennemsigtig kommunikation, både i og uden for EU, og opfordrer til et endnu tættere samarbejde mellem NATO's og EU's respektive personale om strategisk kommunikation, navnlig med hensyn til bekæmpelse af desinformation, udenlandsk indblanding og cyberangreb, på strategisk vigtige områder såsom landene i det vestlige Balkan og det østlige partnerskab; opfordrer til forbedret informationsudveksling i forbindelse med identifikation af hybride angreb med henblik på at øge reaktionsevnen; insisterer samtidig på, at både EU og NATO hver især skal bevare deres uafhængige kapaciteter; støtter idéen om at oprette uafhængige ekspertisecentre til studier af de fremmedsprog, der tales i strategisk vigtige regioner;

64. understreger vigtigheden af parlamentarisk diplomati og gentager sine tidligere opfordringer til at give NATO's Parlamentariske Forsamling (NPA) en styrket rolle; anbefaler, at NATO's Parlamentariske Forsamlings stående udvalg opgraderer EP-delegationens status i Forsamlingen til fuld status for at afspejle betydningen af samarbejdet mellem EU og NATO; opfordrer til et fælles møde mellem Parlamentets Udenrigsudvalg og Udenrigsudvalget i det amerikanske Repræsentanternes Hus med henblik på at drøfte de fælles sikkerhedstrusler mod det transatlantiske partnerskab og spørgsmålet om, og hvordan et styrket samarbejde mellem EU og NATO kan bidrage til at imødegå dem;

65. glæder sig over, at en NATO-generalsekretær for første gang nogensinde deltog i et møde i kommissærkollegiet den 15. december 2020, hvilket sendte et stærkt signal om gensidigt engagement med henblik på at styrke partnerskabet mellem NATO og EU; roser NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg for hans lederskab og vilje til at fremme forbindelserne mellem EU og NATO, hvilket modsvarer de ambitioner og prioriteter, som EU's ledelse har fastlagt;

o

o o

66. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, NATO's generalsekretær, Det Europæiske Forsvarsagentur, EU's og NATO's medlemsstaters regeringer og parlamenter samt NATO's Parlamentariske Forsamling.